

Fra den 1ste Landsthingsmand for 8de Kredts (C. A. Hansen) har jeg modtaget et Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Sagtlov af 12te Mai 1882, hvilket Lovforslag han ønsker at indbringe her i Thinget. Indbringelsen vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Fra den 2den Landsthingsmand for 10de Kredts (Naben) har jeg modtaget et til Rigsdagen stilet Andragende fra Durs Sogneraad, gaaende ud paa, at Staten bygger og udstyrer et Sygehus paa nævnte D med Bøllig til en Sygepleierste samt lønner en saadan. Anmodningen gaar ud paa, at Andragendet henvises til det Udvalg, som har beskæftiget sig med Epidemiloven. Denne Anmodning vil blive efterkommet, ligesom Tilfældet har været med tidligere Andragender af lignende Art.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 350 fg. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B, Sp. 1265)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragrafer med de dertil af Udvalget stillede Ændringsforslag, sættes under Forhandling.

Ordføreren (Rump): Som af Betænkningen vil ses, har Udvalget enstemmigt ment at kunne tilraade det høje Thing at vedtage det foreliggende Lovforslag, vel med adskillige Ændringer, men disse ere, bortset fra en enkelt, forholdsvis af mindre væsentlig Betydning. Jeg skal ikke komme videre ind paa de Bestemmelser, som Udvalget har ment at burde tage uforandrede, idet jeg med Hensyn til dem kan henvise dels til Betænkningen, dels til de Udtalelser, der fremkom ved 1ste Behandling. Jeg skal derfor gaa lige over til at omtale de stillede Ændringsforslag. Til den første Paragraf er der stillet forskellige saadanne. Paragraf 1. bestemmer, hvad der vel maa betragtes som en Selvsølge, at Ledelsen af den offentlige Behandling af smitsomme Sygdomme bør lægges i Sundheds-

kommissionernes Hænder. I de fleste Kjøbstæder findes saadanne Kommissioner anordnede ved Sundhedsvedtægter, der ere stadfæstede af Justitsministeren. Derimod er der nogle enkelte Kjøbstæder, der mangle Sundhedsvedtægter med tilhørende Sundhedskommissioner. For disse Kjøbstæders Vedkommende fastsætter Lovforslaget overordentlige Sundhedskommissioner til Ledelse af den offentlige Behandling af epidemiske Sygdomme. Paa Landet er det for Tiden sjældnere, at der findes Sundhedsvedtægter og Sundhedskommissioner. Smidlertid er der dog enkelte Landkommuner, som have saadanne, og i Tidens Løb vil der rimeligvis komme flere. Der kunde derfor være Spørgsmaal, om man ikke ligesom i de Kjøbstæder, hvor der findes Sundhedskommissioner, burde paa Landet henlægge den offentlige Behandling af smitsomme Sygdomme til de ommeldte Sundhedskommissioner. Dette lader sig imidlertid af praktiske Hensyn ikke godtgjøre. Politimesteren og Distriktslægen bør i Lighed med, hvad der gjælder i Kjøbstæderne, være Medlemmer af disse Kommissioner, men det er Noget, der følger af sig selv, at Politimesteren og Distriktslægen under saadanne Forhold ikke paa en Gang kan agere i et større Antal Sundhedskommissioner. Man har derfor fuldstændig kunnet billige Regjeringens Forslag om, at der paa Landet ganske i Almindelighed ligesom i de Kjøbstæder og Handelspladser, hvor der ikke er særlige af Justitsministeren stadfæstede Vedtægter, bør jurisdiktionsvis anordnes overordentlige Sundhedskommissioner, sammensatte paa den Maade, Lovforslaget foreslaar. De lokale Sundhedskommissioner paa Landet ville da naturligen komme til at spille den samme Rolle som de i Lovforslaget anordnede Hjælpekommisioner, nemlig at skulle gaa de overordentlige Sundhedskommissioner til Haande. — I Kjøbstæderne og Handelspladserne er Politimesteren og Distriktslægen i Reglen Medlemmer af Sundhedskommissionen, og hvor dette ikke maatte være Tilfældet, bør de under den offentlige Behandling tiltræde Sundhedskommissionen. Lovforslaget omhandler ogsaa det Tilfælde, at ingen Læge er Medlem af Sundhedskommissionen, idet det bestemmer, at en Læge i saa Fald skal tiltræde Sundhedskommissionen. Udvalget har ment, at det Rigtigste er at bestemme, at Distriktslægen skal tiltræde Sundhedskommissionen. I Lovforslaget findes ingen Bestemmelse om, at Politimesteren ved en saadan Leilighed ogsaa skal tiltræde Sundhedskommissionen. Det vil vel ikke hyppigt forekomme, men det er dog bekendt, at der er Kjøbstæder, hvor Politimesteren ikke er Medlem af Sundhedskommiss-